

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 878

гр. Варна, 02.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. Г. Г.

Членове: ИвА. Д. Дрингова
Ивелина Владова

като разгледа докладваното от Д. Г. Г. Въззивно гражданско дело № 20233100500457 по описа за 2023 година

Производството е въззивно, образувано по **жалба вх.№ 3262/ 16.01.2023г от Н. Д. К.** чрез адв.Бойка Станчева, срещу решението на ВРС-VIIIс-в № 3645/24.11.2022 по гр.д.№ 11616/ 2022, с което е отхвърлена молбата ѝ като лице, което е в родство по права линия с детето П. Е. Б. ЕГН *****, за постановяване на мерки за защита по реда на Закона за защита от домашно насилие по отношение на детето срещу К. Я. К. ЕГН ***** от гр.Варна ж.к.,****, както и е осъдена молителката Н. Д. К. ЕГН ***** от гр.Варна ж.к.,****, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Варна държ.такса в размер на **25лв**, на осн.чл.11 ал.3 ЗЗДН.

Счита същото за неправилно, порочно и постановено при нарушаване на материалния закон, като излага следните съображения:

За да отхвърли молбата ѝ, ВРС се е позовал на свидетелските показания на свид.Методиев, отв.К. и дъщеря ѝ Елеонора Б.а, като и на становището на Д“СП“-Варна, като в решението буквално било цитирано казаното от същата. Въз основа на това е приел, че на посочените дати ответникът не бил осъществил актове на домашно насилие спрямо внука ѝ поради недоказаност на твърдяните от нея факти.

Приел е, че детето е в риск с оглед наложената му мярка за закрила, но не е отчел факта, че именно тази мярка е наложена в дома на К. по време на съжителството му с дъщеря ѝ и внука ѝ още през м.юни 2022г, т.е два месеца преди ситуацията да ескалира и се достигне до завеждане на настоящото

производство. Месеци, през които дъщеря ѝ заедно с внука ѝ били ограничени от К. от всякакви социални контакти, вкл. с близки и роднини.

Излага още, че след подадения сигнал от жалбоподателката към Д"СП"-Варна, че внукът ѝ в дома на К. е в риск с оглед опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие, вместо да направят своето бързо и адекватно проучване, и изведат детето от дома на К. като рискова среда, в която живее, същите му наложили мярка на закрила по чл.4 ал.1 т.1 от ЗЗДт, за да се образувала т.нар. от тях „семейна среда" и без никакви правни и морални доказателства „консултирали" дъщеря ѝ К. да припознае внука ѝ, а дъщеря ѝ да дадяла съгласие и подписала декларация с невярно съдържание, че това бил „биологичният баща,, на детето. Тези техни незаконни действия нажежили допълнително вече създалата се ситуация.

След осъзнаване допуснатата от тях грешка, впоследствие, след последното заседание по заведеното гр.дело при ВРС, на 31.10.2022г самите те оспорили припознаването на внука ѝ, съгл.чл.61 ал.1 СК. В това производство. Именно и в този доклад, никъде ДСП - Варна , не изразява мнение, как и по какъв начин негативното социално обкръжение в дома на К., предоставянето на субстанции на дъщеря ми от К., ограничаването и лишаването им от социални контакти - включително и с родствените им връзки - влияят или биха влияли върху психо- емоционалното развитие на детето, въпреки неговата малка възраст.

Единственото, което констатирани социалните работници било, че не били забелязали актове на домашно насилие.

С така изнесен доклад Д"СП"-Варна същите не само не застават в полза и закрилата на детето и неговите най-добри интереси, а оправдават допуснатите от тях закононарушения съгласно ЗЗДт и ППЗЗДт като застават на страната на ответника с мотива, че единствено бил криминално проявен.

Подчертава, че същият многократно бил криминално проявен с грабежи над ЖЕНИ – фактор, който дава ясна представа за личността на К. както в семейния кръг, така и в социума, и които следва да бъдат анализирани по каква причина съдът е приел, а не е отхвърлил показанията на дъщеря ѝ въпреки доводите на жалбоподателката, изложени в писмените ми бележки.

Що се отнася до свидетелските показания на ответната страна, ВРС ги е

приел в пълнота, като в мотивите си е изложил, че единствено показанията на свидетелите се разминават по отношение на момента на извършване на акта на насилие на детето с оглед местоположението на вуйчото на К..

От една страна се твърди, че същият е бил в апартамента, а от друга страна, че бил пред блока. Счита, че показанията на свид.Методиев не следва да бъдат кредитирани, тъй като същият посочва, че не може да каже с точност дата на събитията, за които разказва. Счита, че именно моментът на извършване е важен.

По отношение на показанията на дъщеря й, съдът не е взел под внимание на първо място, че тя е зависима от К. К. по отношение на наркотици, което се отразява на нейното психо-емоционално състояние. В тази връзка са били поисканите от ищцата експертизи, които били отказани от съда.

На второ място, дъщеря й също е жертва на домашно насилие от страна на К., изразяващо се във физическо, психическо и сексуално насилие.

Счита, че се доказва по безспорен начин, че К. е осъществил акт на домашно насилие спрямо внука й не само на посочените дати, а и в продължение на месеци чрез отнемане на финансовите средства на дъщеря й, проигравайки ги на хазарт и забранени субстанции, поставяйки я в икономическа зависимост, както нея така и детето, ограничавайки я от близки, роднини, социални контакти, манипулирайки я и настройвайки я срещу най-близките, а именно – срещу жалбоподателката като родител.

С оглед изложеното моли за отмяна решението на ВРС като незаконосъобразно и за постановяване на друго, като на осн.чл.5 ал.1 т.1 ЗЗДН, бъде издадена заповед за защита в полза на внука й П. Е. Б., като бъде задължен отв.К. Я. К. да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо детето, както и да му бъде забранено да приближава жилището, в което живее детето на адрес гр.Варна ж.к“Младост“ бл.132 вх.1 ет.5 ап.13, детските площадки и развлекателни кътове, посещавани от детето, най-малко на 100м за максималния законов срок.

В срока е постъпил писмен отговор вх.№ 12402/16.02.2023 от К. Я. К. чрез адв.С. Ст.С., със становище за неоснователност на жалбата.

Счита, че не били наведени доводи защо решението на ВРС е неоснователно, като се коментирало само и единствено колко "вреден" бил

отв.К. К. за внучето й П. Е. Б.. РС правилно е възприел и оценил събраните доказателства, като решението е обосновано и мотивирано.

При внимателен прочит на въззивната жалба правело впечатление неистовото желание на молителката да направи всичко възможно да отдели П. Б. от ответника и дъщеря си. За това говорело и процесуалното поведение на молителката - да забави максимално процеса - от насрочването на датите за заседания до връчването на решението, през което време съответно да действа издадената заповед за незабавна защита.

Счита молителката за изключително съсредоточена върху собствената си представа за здравословна среда за отглеждане на детето П., като се опитвала да изолира изцяло дъщеря си Елеонора от К. К., а настоящото производство да превърне в производство за упражняване на родителски права.

Детето е "настанено" в дома на молителката едва след подаване на молба за издаване на заповед за незабавна защита по настоящото производство, каквато именно цел е имала молителката, злоупотребявайки с възможността, която законът ѝ дава. Поведението ѝ може да се счете за акт на домашно насилие, лишавайки малолетното дете П. от пълноценно семейство.

Поради изложеното моли за оставяне без уважение подадената в.жалба и за потвърждаване решението на ВРС.

Въззивната жалба е депозирана в срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Страните нямат заявени искания по доказателствата, нито са налице хипотезите на т.1, 2 и 3 от ТР № 1/2013 на ОСГТК, налагащи даване указания по правната квалификация на иска, разпределение на доказателствената тежест и възможност за ангажиране на доказателства, респ. служебно събиране на такива.

Ето защо, жалбата заедно с писмения отговор следва да бъдат насрочени за разглеждане в о.с.з.

В допълнение, по отношение участващите в производството страни, въззивният съд намира за уместно да посочи следното:

Доколкото малолетното дете П., род.2021г, в чийто интерес е подадена молбата за защита, има законен представител и това е неговата майка Елеонора Б.а по силата на чл.129 ал.1 СК. За същата към настоящия момент липсват данни да е лишена от родителски права или същите да са ограничени, поради което следва да бъде конституирана в настоящото производство на страната на молителя.

В тази връзка съобразява, че изложените от Елеонора Б.а показания в качеството ѝ на свидетел в о.с.з. на 16.09.2022г, следва да бъдат възприемани като обяснения, дадени в качеството ѝ на законен представител на малолетното лице - страна по делото, съобразно разпоредбата на чл.174 ал.2 ГПК.

От съдържанието на същите може да се направи извод за съществуващо противоречие между твърдяното в молбата за защита, подадена от Н. Д. К. като баба на П. Е. Б., род.2021г, и заявеното от законния представител на детето – неговата майка Елеонора Б.а.

При това положение, на осн.чл.129 ал.2 СК, на малолетното дете следва да бъде назначен особен представител, както правилно е процедира ВРС. Наред със същия, обаче, в производството следва да участва и законната представителка на детето, въпреки констатираните противоречие в интересите между представляван и представител.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба вх.№ 3262/ 16.01.2023г от Н. Д. К. чрез адв.Бойка Станчева, срещу решението на ВРС-VIIIс-в № 3645/24.11.2022 по гр.д.№ 11616/2022г, с което е отхвърлена молбата ѝ като лице, което е в родство по права линия с детето П. Е. Б. ЕГН *****, за постановяване на мерки за защита по реда на Закона за защита от домашно насилие по отношение на детето срещу К. Я. К. ЕГН ***** от гр.Варна ж.к.,****, както и е осъдена молителката Н. Д. К. ЕГН ***** от гр.Варна ж.к.,****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС-Варна държ.такса в размер на **25лв**, на осн.чл.11 ал.3 ЗЗДН.

КОНСТИТУИРА ЕЛЕОНОРА П.ОВА Б.А в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете П. Е. Б., съгл.чл.129 ал.1 СК.

ДА СЕ ВПИШЕ в СПЛ Елеонора Б.а като въззивник.

ДА СЕ ЦЕНИ изложеното от лицето ЕЛЕОНОРА П.ОВА Б.А ,

разпитана като свидетел в първата инстанция, **като обяснения**, дадени по реда на чл.174 ал.2 ГПК в качеството ѝ на законен представител на малолетното дете,

КОНСТАТИРА, с оглед изложеното от същата, наличието на противоречие между интересите на представляван и представител

ПРИЕМА за **особен представител** на малолетното дете **адв.Д. Г.В.**, назначена от ВРС в това ѝ качество, **която да извършва процесуални действия от името на детето.**

НАСРОЧВА делото за разглеждане в о.с.з. на **14.09.2023г от 13.30ч**, за която дата и час да се призоват страните, вкл. и ново-конституираното лице.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____